

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست‌شناسی

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زیست‌شناسی - گرایش فیزیولوژی جانوری

اثر BMP۴ و آنتاگونیست آن بر تکثیر و تمایز سلول‌های بالغ مزانشیمی بنيادی مغز

استخوان موش

استادان راهنما:

دکتر حسین مدنی

دکتر محمدحسین نصر اصفهانی

استاد مشاور:

دکتر شهناز رضوی

پژوهشگر:

مریم رضایی

اطلاعات مردم‌سنجی
تئیزی‌درک

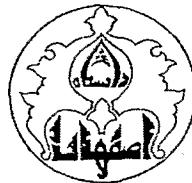
۱۳۸۸ / ۲ / ۶

شهریورماه ۱۳۸۷

۱۱۴۸۹۳

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و نوآوری
های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه متعلق به دانشگاه
اصفهان است.

پایان نامه
دانشگاه اصفهان
دستیاری
دانشگاه اصفهان

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست‌شناسی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زیست‌شناسی گرایش فیزیولوژی جانوری خانم مریم
رضایی تحت عنوان

اثر BMP۴ و آنتاگونیست آن بر تکثیر و تمایز سلول‌های بالغ مزانشیمی بنیادی مغز
استخوان موش

در تاریخ ۱۳۹۰/۰۷/۲۰. توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه به تصویب نهایی رسید.
امضا

۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر حسین مدنی با مرتبه‌ی علمی استادیار

۲- استاد راهنمای پایان نامه دکتر محمدحسین نصر اصفهانی با مرتبه‌ی علمی دانشیار

۳- استاد مشاور پایان نامه دکتر شهناز رضوی با مرتبه‌ی علمی دانشیار

۴- استاد داور داخل گروه دکتر جمال مشتاقیان با مرتبه‌ی علمی ... استادیار ...

۵- استاد داور خارج از گروه دکتر علائی با مرتبه‌ی علمی استاد ...

امضا مدیر گروه

تشکر و قدردانی

حمد و سپاس بی پایان از خداوند بلندمرتبه که در لحظه لحظه زندگانی خویش دست یاریگر او را احساس کرده ام.

با تشکر صمیمانه از:

استاد بزرگوار جناب آقای دکتر مدنی، جناب آقای دکتر نصراصفهانی و سکار خانم دکتر رضوی که راهنمایی این پایان نامه را بر عهده داشتند.

سرکار خانم کربلایی مسئول بخش سلولهای بنیادی پژوهشگرده رویان به پاس خدمات بی دریغشان دوستان خوبم: خانمها دکتر سلیمانی، دکتر فرخ پور، نعمت الهی، کرمعلی، آهنگر، محمدزاده، سناجیان و بشتام و آقای دکتر سقا

این مجموعه هرچند کوچک اما حاصل کوششها، مرارتها و صبوریهای فراوان تقدیم
می‌شود به:

پدر و مادر عزیزم
که حضور شان آرامش زندگیم، وجودشان امید زیستنم، نگاهشان گرمای هستیم و
بودنشان اطمینان خاطرم است.
تمام موقیتهای مادی و معنوی خود را مدیون حمایتها و پندهای ایشان می‌دانم.

برادران و خواهران مهربانم
دوستان بی‌ریای زندگی ام به پاس همراهی صمیمانه شان در فراز و نشیب زندگی

همسر خوبم
که در طول تدوین این پایان نامه ناملایمات مرا تحمل کرده و دلسوزانه یاریم نمود.

چکیده

سلول‌های بنیادی جندتوانه با قابلیت نوزایی در بسیاری بافت‌های پستانداران حضور دارند. این سلول‌ها دارای پتانسیل تمایز به سلول‌های کارآمد سایر بافت‌ها می‌باشند. چنین سلول‌های سوماتیکی در بسیاری بافت‌های غیر عصبی شامل پوست، چربی و مغزاستخوان می‌توانند منابع ارزشمندی در درمان ناهنجاری‌های شدید عصبی مثل پارکینسون، آسیب نخاعی و... باشند. مغزاستخوان حاوی دو گروه سلول بنیادی شامل سلول‌های بنیادی خونی (HSC) و سلول‌های بنیادی مزانشیمی (MSC) می‌باشند. HSC به طور معمول به سلول‌های خونی تمایز می‌یابد ولی MSC به سلول‌های مزودرمی شامل استئوسمیت، کندروسیت و آدیپوسیت تمایز می‌یابند. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که این سلول‌ها دارای پتانسیل تمایز عصبی نیز می‌باشند. به همین دلیل این سلول‌ها از نظر کلینیکی مورد توجه می‌باشند از طرفی استخراج این سلول‌ها نسبت به سلول‌های بنیادی عصبی آسان‌تر است و از طرف دیگر پیوند اتو لوگ این سلول‌ها در انسان می‌تواند راه حلی برای مشکل رد پیوند باشد. در این تحقیق، ابتدا تمایز عصبی MSC انجام گرفته و سپس اثر BMP4 روی تکثیر و تمایز عصبی این سلول‌ها بررسی شد. در این مطالعه از روش القاء فیزیولوژیک برای انجام تمایز عصبی استفاده شد. از پلی‌ال لیزین به عنوان پوش دیش‌های ۲۴ خانه استفاده شد. القاکنندگان فیزیولوژیک در این تحقیق شامل bFGF و EGF موجب پیشبرد روند تمایز عصبی و ظهور مورفولوژی شبه عصبی شدند. آنالیز RT-PCR و رنگ‌آمیزی ایمنوسایتوشیمی بیان نشانگرهای نورونی شامل Nestin, B-TubulinIII, NeuN و MAP-2 را نشان می‌داد. تکنیک فلوسایتومتری نیز بیان بالایی از نستین را در سلول‌ها نشان می‌داد که تأییدی بر روش تمایز بود. افراد فوق خانواده TGF- β BMP4 مثل عنوان تنظیم کنندگان تمایز عصبی و گلیال در نظر گرفته می‌شوند. به منظور بررسی اثر BMP4 روی تمایز عصبی سلول‌های بنیادی مزانشیمی، سلول‌های پلیت شده در هفته اول تیمار در معرض BMP4 در غلظت‌های مختلف قرار می‌گرفتند. RT-PCR و فلوسایتومتری مهار تمایز نورونی را در غلظت ۲۰۰ ng/ml نشان می‌دادند. در غلظت‌های کمتر از ۲۰۰ ng/ml این مهار دیده نمی‌شد. در نهایت به منظور بررسی اثر BMP4 روی تکثیر MSC از تست MTT استفاده شد. با این روش دیده شد که تفاوت معنی داری بین دو گروه کنترل و گروه آزمایش (BMP4) دیده نمی‌شود. به طور کلی در این مطالعه نشان داده شد که سلول‌های بنیادی مزانشیمی می‌توانند تمایز عصبی پیدا کنند ولی در شرایط *in vivo* این سلول‌ها ممکن است تنها تمایز مزودرمی پیدا کنند که ناشی از حضور BMP4 در نیچ این سلول‌ها می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سلول‌های بنیادی مزانشیمی، تمایز عصبی، BMP4

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول: مقدمه و کلیات	
۱-۱. سلول های بنیادی جنینی	۳
۱-۲. سلول های بنیادی بزرگسالان	۴
۱-۲-۱. سلول های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان	۸
۱-۲-۲-۱. جداسازی سلول های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان	۸
۱-۲-۲-۱. نیچ سلول های بنیادی مزانشیمی	۹
۱-۲-۲-۱. رشد و تکثیر سلول های بنیادی مزانشیمی	۱۰
۱-۲-۱. نشانگرهای سطحی سلولهای بنیادی مزانشیمی	۱۱
۱-۲-۱. بیولوژی و عملکرد سلول های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان	۱۲
۱-۲-۱. پتانسیل تمایز سلول های بنیادی مزانشیمی	۱۳
۱-۲-۱. انواع نشانگرهای نورونی	۱۹
۱-۲-۱. برخی مسیرهای سیگنالی در تولید تکوینی نورون	۲۱
۱-۲-۱-۱. سیستم BMP و نوگین/کوردین	۲۲
۱-۲-۱-۲. مسیر سیگنالی RA	۲۲
۱-۲-۱-۳. مسیر سیگنالی FGF در تولید نورون	۲۲
۱-۲-۱-۴. BMP: مهارکنندگان عصبی و القاکنندگان اپیدرمی	۲۴
۱-۲-۱-۵. سازماندهنده و آنتاگونیست های BMP	۲۵
۱-۲-۱-۶. القاکنندگان عصبی به BMP متصل می شوند و آنها را مهار می کنند	۲۶
۱-۲-۱-۶. مکانیزم عمل ملکول های BMP	۲۶
۱-۲-۱-۸. مدل سرانجام مشخص اکتودرم	۲۷
فصل دوم: مواد و روش ها	
۲-۱. تجهیزات مورد نیاز برای کشت و تمایز سلول های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان موش	۲۹
۲-۲. مواد مورد استفاده در کشت آزمایشگاهی سلول های بنیادی مزانشیمی	۳۰
۲-۲-۱. مواد مورد استفاده در کشت، نگهداری و پاساز سلول های بنیادی مزانشیمی	۳۰

عنوان	صفحه
۲-۲-۲. مواد مورد استفاده در تمایز به نورون‌ها	۳۱
۲-۲-۳. مواد مورد استفاده در تکنیک ایمونوستیتوشیمی	۳۱
۴-۲-۲. مواد مورد استفاده در نسخه‌برداری معکوس.	۳۲
۵-۲-۲. مواد مورد استفاده در تکنیک فلوسایتومتری	۳۳
۶-۲-۲. مواد مورد استفاده در آزمون MTT	۳۴
۳-۲. روش‌ها	۳۴
۱-۳-۲. نگهداری، پاساز و انجاماد سلول‌های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان موش	۳۴
۲-۳-۲. محیط کشت سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۳۴
۳-۳-۲. ذوب سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۳۵
۴-۳-۲. پاساز سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۳۵
۵-۳-۲. انجاماد سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۳۶
۶-۳-۲. تمایز عصبی سلول‌های بنیادی مزانشیمی با روش تشکیل اگرگیت	۳۶
۷-۳-۲. تمایز عصبی سلول‌های بنیادی مزانشیمی با پلیت مستقیم	۳۹
۸-۳-۲. تأثیر BMP_4 در تمایز عصبی سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۴۰
۴-۲. ارزیابی‌های ملکولی	۴۰
۴-۲. ایمونوستیتوشیمی	۴۰
۲-۴-۲. نسخه‌برداری معکوس واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز (RT – PCR)	۴۱
۱-۲-۴-۲. استخراج RNA	۴۱
۲-۲-۴-۲. ساخت CDNA	۴۳
۳-۲-۴-۲. PCR	۴۴
۴-۲-۴-۲. تهیه ژل آگاروز	۴۵
۵-۲-۴-۲. الکتروفورز DNA	۴۵
۶-۲-۴-۲. رنگ آمیزی ژل	۴۵
۳-۴-۲. تکنیک فلوسایتومتری	۴۵
۴-۴-۲. تست MTT برای بررسی تأثیر BMP_4 بر تکثیر سلول‌های بنیادی	۴۶

صفحة	عنوان
	فصل سوم: نتایج
۴۸.....	۳-۱. کشت سلولهای بنیادی مزانشیمی مغز استخوان موش.....
۴۹.....	۳-۲. نتایج مرحله تشکیل اسفیر.....
۵۱.....	۳-۳. نتایج پلیت مستقیم سلول های بنیادی مزانشیمی.....
۵۱.....	۳-۳-۱. مورفولوژی.....
۵۲.....	۳-۳-۲. نتایج RT-PCR.....
۵۳.....	۳-۳-۳. نتایج ایمنوسایتوشیمی.....
۵۴.....	۳-۳-۴. فلوسايتومتری.....
۵۵.....	۳-۳-۵. ارزیابی تأثیر BMP_4 در تمایز عصبی سلول های بنیادی به کمک RT-PCR.....
۵۷.....	۳-۳-۶. ارزیابی تأثیر BMP_4 در تمایز عصبی سلول های بنیادی به کمک فلوسايتومری.....
۵۷.....	۳-۳-۷. تأثیر BMP_4 در تکثیر سلولی.....
	فصل چهارم: بحث
۶۷.....	منابع و مأخذ.....

فهرست شکل‌ها

عنوان	صفحه
شکل ۱-۱. توان تمایزی سلول‌ها	۲
شکل ۱-۲. بلاستوسیست انسانی	۳
شکل ۱-۳. موقعیت قرارگیری سلول‌های بنیادی در بدن	۵
شکل ۱-۴. تمایز سلول‌های بنیادی به سلول‌های بینابینی قبل از تمایز کامل	۶
شکل ۱-۵. مورفولوژی سلول‌های بنیادی مزانشیمی در حالت پر و نیمه پر	۱۱
شکل ۱-۶. پلاستیسیتی سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۱۴
شکل ۱-۷. بیان نستین در سلول‌های بنیادی مزانشیمی بعد از تیمار با فاکتور رشد	۲۰
شکل ۱-۸. بیان نشانگر عصبی MAP-۲ در سلول‌های بنیادی مزانشیمی بعد از تیمار با فاکتور رشد	۲۰
شکل ۱-۹. بیان نشانگر عصبی NeuN در سلول‌های بنیادی مزانشیمی بعد از تیمار با فاکتور رشد	۲۱
شکل ۱-۱۰. مکانیزم عمل bFGF از طریق گیرنده‌های غشاگذر	۲۳
شکل ۱-۱۱. شکل فیبروبلاستی سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۴۹
شکل ۲-۱. تشکیل اگرگیت	۴۹
شکل ۲-۲. بیان نستین در اگرگیت‌های روز هفتم در رنگ آمیزی ایمنوسایتوشیمی	۵۰
شکل ۲-۳. مورفولوژی سلول‌های حاصل از اگرگیت	۵۰
شکل ۲-۴. بیان بتا توبولین III در رنگ آمیزی ایمنوسایتوشیمی	۵۱
شکل ۲-۵. مورفولوژی سلول‌ها در روز سوم تیمار با EGF و bFGF	۵۱
شکل ۲-۶. مورفولوژی عصبی سلول‌ها در تیمار با EGF و bFGF	۵۲
شکل ۲-۷. مورفولوژی عصبی سلول‌ها در آنالیز RT-PCR	۵۳
شکل ۲-۸. بیان نستین در سلول‌های بنیادی بعد از تیمار با EGF و bFGF در آنالیز RT-PCR	۵۳
شکل ۲-۹. رنگ آمیزی ایمنوسایتوشیمی سلول‌های بنیادی بعد از تیمار با EGF و bFGF	۵۴
شکل ۲-۱۰. نمودارهای نقطه‌ای و هیستوگرام‌های آنتی‌بادی نستین بعد از تیمار با EGF و bFGF	۵۵
شکل ۲-۱۱. بیان نستین رسلول‌های تیمار شده با غلظت‌های مختلف BMP۴	۵۶

صفحه	عنوان
56.....	شکل ۱۳-۳. بیان نشانگرهای عصبی در سلول های بنیادی(گروه کنترل) و سلول های تیمار شده با bFGF و EGF در آنالیز RT-PCR
57.....	شکل ۱۴-۳. نمودارهای نقطه ای و هیستوگرام های آنتی بادی نستین بعد از تیمار با bFGF و EGF (گروه کنترل) و سلول های تیمار با BMP4
58.....	شکل ۱۵-۳. آزمون MTT مربوط به سلول های تیمار شده با BMP4

فهرست جدول‌ها

عنوان	صفحه
جدول ۱-۱. تأثیر فاکتورهای مختلف بر روند تمایز عصبی سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۱۹
جدول ۱-۲. لیست پرایرهاي مورد استفاده همراه با تعداد جفت باز مربوطه	۳۳
جدول ۲-۱. مواد مورد نیاز جهت کشت سلول‌های بنیادی مزانشیمی	۳۵
جدول ۲-۲. مواد مورد نیاز در تکنیک RT-PCR	۴۴

فصل اول

مقدمه و کلیات

سلول‌های بنیادی^۱ دارای دو ویژگی اساسی، یعنی توانایی تقسیم‌شدن و تولید سلول‌هایی با خواص یکسان (خود نوزایی)^۲ و ایجاد انواع سلول‌های تمایزیافته هستند (۹۳). براساس توان تمایزی، سلول‌ها را می‌توان به انواع ذیل تقسیم کرد:

۱. همه توان^۳: این سلول‌ها می‌توانند همه سلول‌ها اعم از سلول‌های شرکت کننده در بدن فرد و سلول‌های برون جنینی (جفت) را بسازند؛ که از جمله آن‌ها می‌توان به بلاستومرهای یک جنین دو سلولی اشاره کرد که هر سلول آن می‌تواند یک فرد کامل را بسازد.

^۱. Stem cells

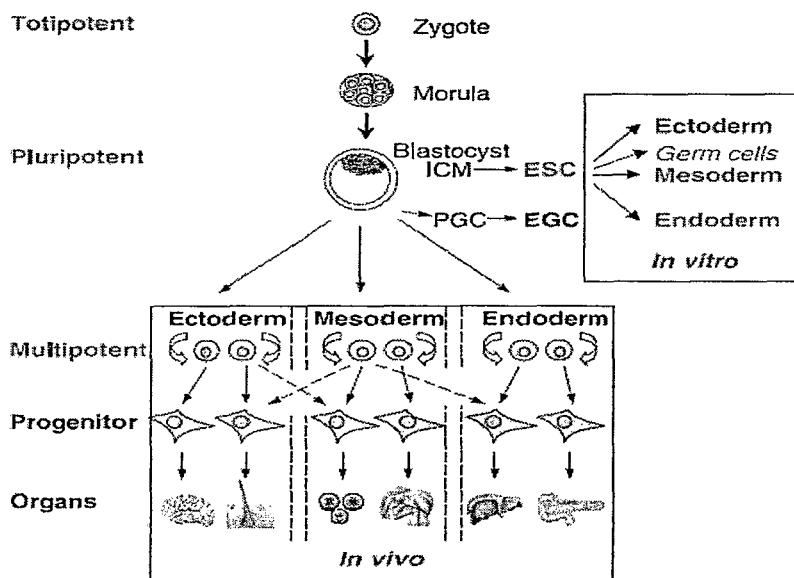
^۲. Self-renewal

^۳. Totipotent

۲. پرتوان^۱: سلول‌هایی هستند که می‌توانند اغلب یا همه سلول‌های یک فرد را بسازند؛ مثلاً سلول‌های بنیادی جنینی تحت شرایط خاص می‌توانند یک فرد را بسازند ولی قادر به ایجاد سلول‌های برون جنینی (جفت) نیستند. سلول‌هایی که از گنادهای جنینی بدست می‌آیند و به آن‌ها سلول‌های زاینده جنینی گفته می‌شود نیز متعلق به این گروه از سلول‌های بنیادی هستند (شکل ۱-۱).

از دیگر سلول‌های پرتوان سلول‌های تمايزنيافته کارسينومای جنینی مشتق از تراتوکارسينوما هستند. تراتوکارسينوماهای، تومورهای تمايزنيافته خوش‌خیم هستند که دارای جمعیت‌های تمايزنيافته زیادی می‌باشند. این سلول‌ها قادر به تشکیل کلونی هستند و می‌توانند به سه لایه زاینده جنینی (اکتودرم، مزودرم و اندودرم) تمايز یابند.

۳. چندتوان^۲: این نوع از سلول‌ها می‌توانند تعداد محدودتری از انواع سلولی را به وجود می‌آورند. مانند سلول‌های بنیادی واقع در بافت‌های بزرگ‌سالان.

شکل ۱-۱- توان تمايزی سلول‌ها. زیگوت و بلاستومرهای موجود در مورولا به عنوان سلول‌های همه‌توان شناخته می‌شوند و قادرند کمپلکسی از ارگانیسم‌ها را به وجود آورند. در مرحله بلاستوسیست، سلول‌های موجود در توده سلولی داخلی به عنوان سلول‌های پرتوان شناخته می‌شوند و قادرند که سه لایه زاینده جنین (اندودرم،

^۱. Pluripotent

^۲. Multipotent

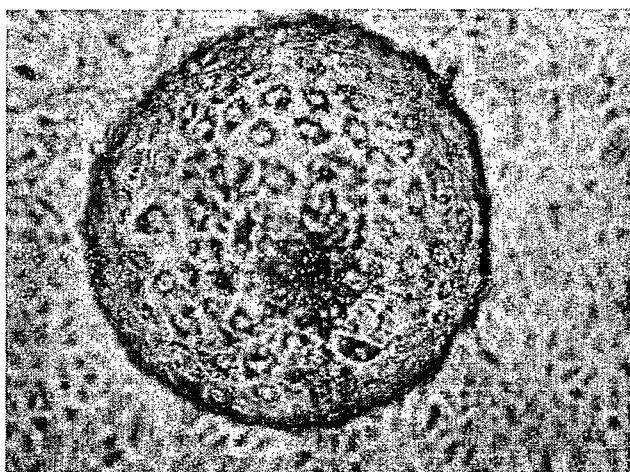
مزودرم و اکتودرم) و سلول‌های جنسی اولیه را به وجود آورند. در بافت‌های بالغ سلول‌های چندتوان حضور دارند (۳۲).

۱. انواع سلول‌های بنیادی

به طور کلی سلول‌های بنیادی دارای دو منشاء جنینی و بزرگسالان هستند که در مطالعات زیست‌شناسی تکوینی، طب پیوند، توسعه داروسازی، ناهنجاری شناسی و تولید موش‌های ترانس ژنیک اهمیت دارند.

۱-۱. سلول‌های بنیادی جنینی

سلول‌های بنیادی جنینی همراه با منشاء‌شان تعریف می‌شوند. این سلول‌ها از مرحله بلاستوسیست جنین به دست می‌آیند. بلاستوسیست مرحله‌ای از تکوین پیش از لانه‌گزینی در پستانداران است که معمولاً ۴ یا ۵ روز بعد از لقاح ایجاد می‌شود، در این مرحله جنین ۱۰۰-۲۰۰ سلول دارد و به صورت کره‌ای توخالی است. این کره متشکل از یک لایه سلولی بروونی (تروفوواکتودرم) است که به طور معمول پس از لانه‌گزینی در رحم، بخشی از جفت را می‌سازد و دارای مجتمعي از سلول‌ها (حدود ۲۰-۳۰ سلول) در داخل کره به نام توده سلولی داخلی است (شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲- بلاستوسیست انسانی دارای دو بخش تروفواکتودرم در اطراف و توده سلولی داخلی به صورت فشرده در داخل کره (بخش تیره) می‌باشد (۷۸).

به هر حال برای اهداف تحقیقاتی، یک سلول بنیادی جنینی، سلولی است که از جنین گرفته شده باشد. و علاوه بر توان تقسیم زیاد، بتواند به تمام سلول‌های بدن تمایز یابد. براساس تعریف استین اسمیت^۱ (۲۰۰۱) که مطالعات فراوانی بر سلول‌های بنیادی جنینی موشی دارد، مشخصات ذیل برای تعریف سلول‌های بنیادی جنینی ضروری است:

۱. این سلول‌ها از توده سلولی داخلی یا اپی بلاست بلاستوسیست مشتق شده باشند.
۲. دارای توان تقسیم متقارن، نامحدود و بدون تمایز باشند؛ به عبارت دیگر در بلند مدت هم توان خود نوسازی داشته باشند.
۳. دارای کاریوتیپ طبیعی کروموزومی باشند و این حالت را نیز حفظ نمایند.
۴. بتوانند انواع سلول‌های تمایزیافته که مشتق از سه لایه زاینده جنین (اکتودرم، مژودرم و اندودرم) است را به وجود آورند.
۵. دارای توان تمایز به تمام بافت‌های جنینی باشند (سلول‌های بنیادی جنینی موش که به مدت طولانی در محیط آزمایشگاهی حفظ شده‌اند، حتی پس از آن که به داخل یک جنین دیگر وارد می‌شوند می‌توانند هر بافتی را به وجود آورند که حاصل آن ایجاد یک جانور chimer است).
۶. دارای خاصیت کلونزایی^۲ باشند؛ به این معنی که یک سلول بنیادی جنینی منفرد دارای توان تولید یک کلونی متشکل از سلول‌های با خواص ژنتیکی یکسان باشد و یا آن که کلون‌ها داری خواص مشابه سلول مبداء باشند.
۷. فاکتور نسخه برداری Oct-4 را بیان می‌کنند: این فاکتور، سبب تحریک یا مهار دسته‌ای از ژن‌ها می‌شود که سلول‌های بنیادی جنینی را در حالت تکثیری و غیرتمایزیافته نگه می‌دارد.
۸. فاقد نقطه کنترل^۳ G1 باشند. سلول‌های بنیادی جنینی، بیشتر زمانشان را در فاز S (ستتر DNA) هستند. برخلاف سلول‌های سوماتیکی، سلول‌های بنیادی جنینی نیازی به تحریک بیرونی برای آغاز همانند سازی DNA ندارند.

^۱. Austin Smith

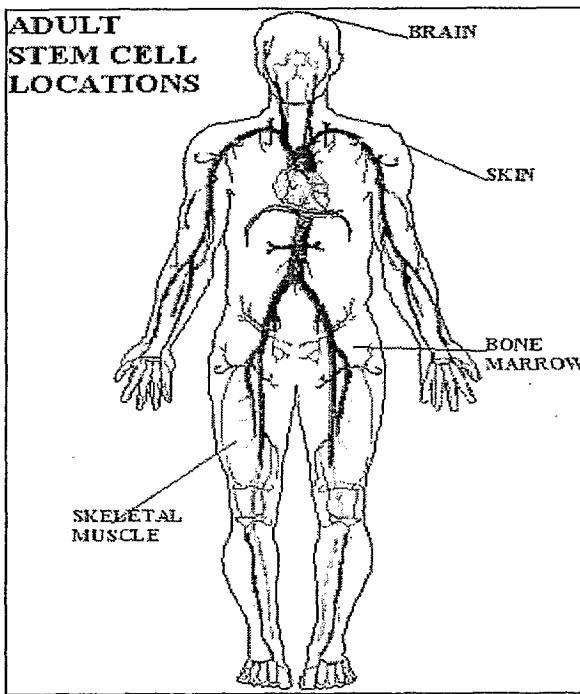
^۲. Clonogenic

^۳. Checkpoint

۹. سلول‌های بنیادی جنینی، غیرفعال شدن کروموزوم X را نشان نمی‌دهند. در هر سلول سوماتیک پستانداران ماده، یکی از دو کروموزوم X، به طور دائم غیرفعال می‌شود. غیرفعال شدن کروموزوم X در سلول‌های بنیادی جنینی روی نمی‌دهد.

۲-۱. سلول‌های بنیادی بزرگسالان

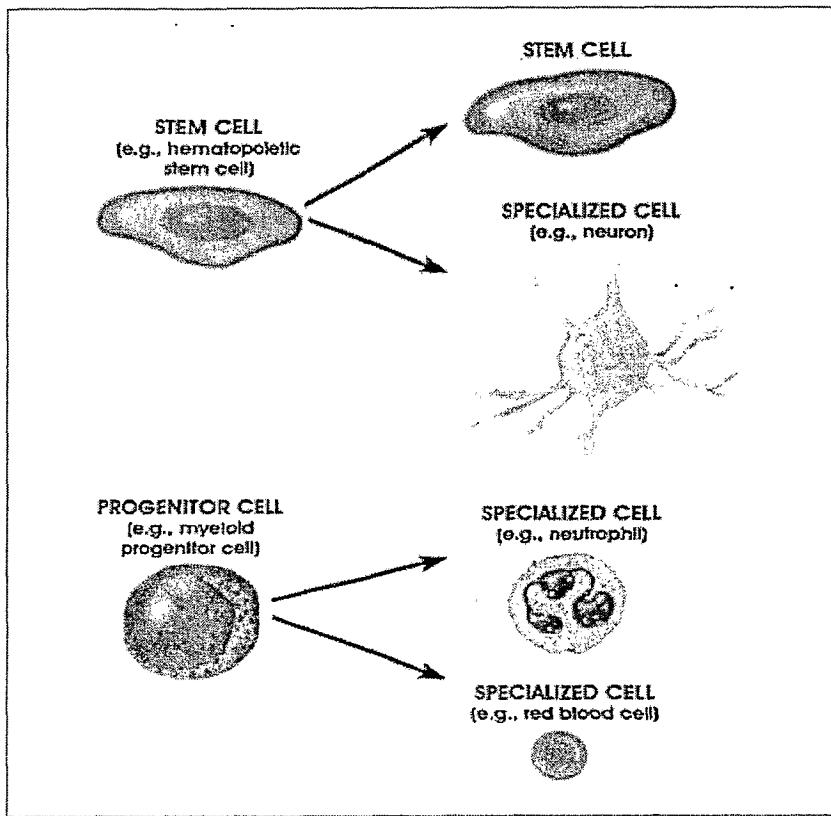
سلول بنیادی بالغ یک سلول تمایزیافته است که در میان دیگر سلول‌های تمایزیافته بافت یا اندام دیده می‌شوند. این سلول‌ها توانایی تمایز به سلول‌های تخصصی را دارند و در بسیاری از بافت‌های تخصص یافته بدن از جمله مغز، مغز استخوان، کبد، پوست، لوله گوارش، فرنیه، شبکیه چشم و پالپ دندان یافت می‌شوند (۴۳).

شکل ۳-۱- موقعیت قرارگیری برخی سلول‌های بنیادی بزرگسالان در بدن. بسیاری از بافت‌های تخصص یافته بدن دارای سلول‌های بنیادی بزرگسالان در لای سلول‌های خود می‌باشند (۴۹).

این سلول‌هادر بزرگسالان در حالت عادی خاموش اما هنگام جراحت به طور مداوم فعالیت دارند. در گذشته دانشمندان معتقد بودند که سلول‌های بنیادی بزرگسالان، تنها سلول‌های همان بافت را ایجاد می‌کنند، اما امروزه اعتقاد بر پلاستیسیته بیشتر این سلول‌ها است و گفته می‌شود این سلول‌ها می‌توانند انواع دیگری از سلول‌ها را نیز به وجود آورند. معمولاً سلول‌های بنیادی قبل از اینکه به طور کامل تمایز شوند به یک نوع

سلول بینایینی یا انواعی از سلول‌های بینایینی تبدیل می‌شوند. این سلول‌های بینایینی را سلول پیش‌ساز^۱ یا اجدادی^۲ می‌گویند (شکل ۱-۴).

شکل ۱-۴- سلول‌های بنیادی قبل از تمایز کامل، به یک سلول بینایینی تبدیل می‌شوند. این سلول‌های بینایینی توانایی تمایز به سلول‌های تخصص یافته را دارند (۲۶).

سلول‌های پیش‌ساز یا سلول‌های اجدادی سلول‌های متعهدی هستند که در مسیر تکاملی خود در بافت‌های جنینی یا بالغ تقسیم شده و به سلول‌های تمایز یافته تبدیل می‌شوند (۳۲). و مانند دیگر سلول‌های بنیادی دارای دو ویژگی هستند:

۱. می‌توانند به مدت طولانی سلول‌های شیشه خود را تولید کنند که به این توانایی آنها نوزایی طولانی مدت^۱ گفته می‌شود.

^۱. Precursor

^۲. Progenitor

۲. می توانند به انواع سلول‌های بالغی که دارای اعمال ویژه آن بافت هستند، تبدیل شوند.

سلول‌های بنیادی بالغ بازمانده‌های سلول‌های تمایز نیافته از تکوین اولیه جنین می باشند که نقش ابتدایی آنها در یک موجود زنده، بازسازی و ترمیم بافت‌هایی است که در آنها حضور دارند (۲۳). به هر حال سلول‌های بنیادی بزرگسالان کمیاب هستند و اعمال اولیه این سلول‌ها حفظ حالت پایدار یا هموستازی می باشد و با محدودیت‌هایی می توانند جایگزین سلول‌هایی شوند که به دلیل آسیب یا بیماری از بین رفته‌اند (۲۴ و ۲۵). این سلول‌ها در بافت‌های جانور بالغ پراکنده بوده و بسته به محیطی که در آن قرار دارند رفتار متفاوتی بروز می دهند. به عنوان مثال تقریباً به ازای هر هزار سلول مغز استخوان یک سلول بنیادی خونساز وجود دارد. این سلول‌ها به طور ثابت در مغز استخوان تولید شده و به عنوان سلول‌های خونی بالغ تمایز می یابند. در واقع نقش اولیه سلول‌های بنیادی خونساز تولید سلول‌های خونی است ولی این سلول‌ها در آزمایشگاه قادر به تمایز به سلول‌های غیر خونی نیز می باشند (۲۶).

سلول‌های بنیادی بزرگسالان منشاء مشخصی ندارند. بعضی بر این باورند که این سلول‌ها باقیمانده‌ای از سلول‌های جنینی‌اند که تکامل جنینی خود را به پایان نرسانده و از تمایز آنها جلوگیری شده است. برای این که سلولی به عنوان سلول بنیادی بزرگسالان طبقه‌بندی شود باید دارای ویژگی‌های ذیل باشد:

۱. توانایی تکثیر خود را در طول مدت عمر جانور حفظ نماید.

۲. توانایی تشکیل کلونی را داشته باشد؛^۱ به عبارت دیگر، یک سلول بنیادی منفرد قادر به تولید سلول‌هایی است که از لحاظ ژنتیکی مشابه بوده و سپس به سلول‌های بافتی که در آن قرار دارند، تمایز می یابند.

بسیاری از محققین برای تولید سلول‌های جدید از سلول‌های بنیادی بزرگسالان مثل سلول‌های بنیادی مغز استخوان استفاده می کنند. مغز استخوان حاوی دو جمعیت سلول بنیادی شامل سلول‌های بنیادی خونساز و سلول‌های بنیادی مزانشیمی است که از سلول‌های ابتدایی بلاستوسیت با منشاء مزودرمی مشتق می شوند (۴۳، ۴۴ و ۵۴). سلول‌های بنیادی خونساز منشاء سلول‌های خونی و سیستم ایمنی هستند. قابلیت انعطاف پذیری بالا و جداسازی آسان که از ویژگی‌های خاص سلول‌های بنیادی خونساز است. این سلول‌ها برای پیوند مغز استخوان و جانشینی خون از دست رفته در بیماری‌های خونی مثل لوسمی مناسب کرده است. به سلول‌های بنیادی مزانشیمی

^۱. Long-term regeneration